

Un nouencontre musical

Un enfocament nou i unes altres perspectives de futur han definit la Trobada de Música del Mediterrani (VI edició). Hi ha, però, encara, la manca d'un pressupost ajustat al prestigi de la Trobada i la precarietat de la infraestructura organitzativa.

Toni Torregrossa

Enguany la Trobada de Música del Mediterrani tampoc no ha estat una Trobada normal. Perquè no és normal que un festival de música fet a la ciutat de València, que ja porta sis edicions, només tinga un pressupost de quatre milions de pessetes. Encara més: segons **Albert Garcia** —coordinador, dinamitzador, i telefonista de la Trobada— l'Ajuntament de València només s'ha gastat setze milions en la totalitat de trobades musicals anteriors. Un altre fet anormal ha estat la col·laboració de la Falla Na Jordana. Qui haja estat a alguna de les actuacions a la plaça del Portal Nou haurà de reconèixer que, sense la infraestructura material i humana d'aquella falla, la Trobada d'enguany no s'hauria pogut celebrar. Els fallers s'han espavilat, han fet faena i han demostrat una sensibilitat important envers una música que en principi els venia una mica de lluny. A canvi, s'han entestat a disparar una traca després de cada actuació, per a horror dels grecs i els holandesos.

Doncs això, més 800.000 pessetes de la Diputació i algunes subvencions de la Conselleria de Cultura per cada actuació feta als pobles valencians, ha estat el capital de la VI Trobada.

Una novetat important ha estat la programació dels actes musicals i el seu caràcter. S'ha reduït la quantitat de dies de l'encontre i s'ha accentuat la qualitat musical de les actuacions, ja que hi ha hagut alguns grups participants com **Al Kindi**, **Iota Bei** i **Calgija** que provenen de l'àmbit de la música tradicional més culta.

L'atreuiment més gran de l'Albert Garcia potser és el d'haver obert la trobada el dia 10 de setembre passat amb els cants lliures del Mediterrani dins el marc de l'església de la Com-

panyia. Les interpretacions, a pèl, sense amplificació. Una temeritat.

Miquel Gil va arrancar el primer amb uns cants de treball ben reinterpretats de la Fonoteca de Materials, **Roel Sluis** (un holandès de quasi dos metres d'alçada) li va retrucar amb uns cants tradicionals balcànics executats religiosament. Era el més clàssic de la colla i l'acústica de l'església començava a rendir. La bola següent, la jugà **Iota Bei**, la cantora grega, amb molta gràcia; sacrificà la potència de la veu en virtut d'un cant colpidor i dolorós. El tunisià dels cants àrabs ens va traure algun badall però **Tommasella Calvisi**, sarda i component del grup **Ritmia**, rematà la faena amb un cant de la seua illa natal. Ben acostumada a cantar a l'aire per a obres de teatre, va captar de seguida les qualitats acústiques de l'església. Va ser la sorpresa de la nit, perquè no en teníem referències gravades. ¡Això és cantar! deia algun entusiasta d'aspecte rural.

Els cantors i les cantores encara es pagaren una altra ronda i la de Sardenya tornà a pegar el rebolcò. L'experiment havia funcionat: portar cants populars a un espai que normalment només es dedica a la música clàssica i fer-los intel·ligibles. El director general de Cultura, **Emilio Soler**, també hi era, però aquesta vegada no va dir cap grolleria.

La segona nit va ploure, les actua-

D'esquerra a dreta i de dalt a baix, Mare Interni Cànem.

cions es van haver de suspendre i els espectadors es van quedar amb un pam de nassos. Per raons diverses, l'organització no havia previst el trasllat a un local cobert en cas de pluja. Un altre any cal procurar que no plo-ga.

Per tant, el grup **Al Kindi** faria la primera actuació instrumental de la

JORDI VICENT

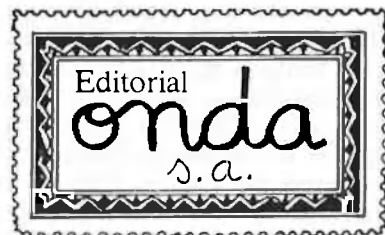
desos de formació clàssica reproduint una música dels països balcànics. Encara no contents amb això, **Frank**, un dels components, en deixar-li una guitarra, es va enrotllar per buleries. Segons **Wouter Swets**, director del grup i etnomusicòleg, hi ha molta gent per Holanda que s'interessa per les músiques ètniques d'altres regions, com ara la Balcànica i l'Índia. Ells han triat aquesta, perquè els sembla la més rica i complicada, tant pels ritmes trencats com per les melodies. Si els hem de comparar amb d'altres grups autòctons de l'àrea, hem de dir que el resultat és molt fred, pràcticament no tenen res a veure amb els grups macedònics que fan aquesta música per a ballar a les places. Això sí, l'execució, perfecta.

La darrera nit tingué més color. Com era d'esperar, els xicots de **Rit-**

Calgija, Iota Bei, Mare Internum i

Trobada. **Al Kindi** és un grup format per gent de procedència diversa (Tunísia, Egipte, França), que treballa sobre la música tradicional culta del món àrab. Algun expert hi troba a mancar les versions vocals, encara que vam fruit de les instrumentals. Després van ser els de **Calgija**. Una nota ben exòtica: imagineu uns holan-

CURSOS GLOBALITZATS PER A ESCOLES BRESSOL

Quac-Quac, 2-3 anys (novetat).
Cucut, 3-4 anys

CURSOS GLOBALITZATS PER A PARVULARI

L'Avet amb l'equip de pre-escolar
COL·LECCIÓ «LA CLAU»,
de Rosa Sensat
Cicle inicial, mitjà i superior

CURSOS GLOBALIZADOS PARA ESCUELAS INFANTILES

Cuac-Cuac, 2-3 anys. Cucut, 3-4 anys

CURSOS GLOBALIZADOS PARA PREESCOLAR

L'Avet amb l'equip de pre-escolar
COL·LECCIÓ «LA LLAVE»,
de Rosa Sensat
Cicle inicial, mitjà i superior

Novetat: PIPIRIGANA

Ciclo inicial, medio y superior
Método para la enseñanza del castellano como 2.ª lengua

VALÈNCIA I CASTELLÓ

Avinguda d'Ausiàs March, 34.
Tel. 366 88 51. Tavernes Blanques.
46016-València

ALACANT

Gran Via Orion, 16. Tel. 10 03 04

BARCELONA

Passeig de Gràcia, 123, 2n. 1a.
Tel. 218 21 26

PALMA DE MALLORCA

(Per a totes les Illes)
Carrer del Bisbe Cabanells, 16.
Tel. (971) 41 49 28

nia (Itàlia) es van ficar el públic a la butxaca. Els grups de «Riproposta» sempre han sabut quedar bé entre el públic valencià de la Trobada de Música del Mediterrani. Ara bé, de totes les *ripropostes* que han passat per la trobada aquesta ha estat la més serena, potser la més ben reelaborada, la menys espectacular. Tot i això, tingueren marxa; **Tommasella** doblà la fama en cantar una cançó de carreter, genial. Els filoitalians no ho oblidaran mai, entre altres coses perquè hi ha les gravacions fetes de les actuacions. Segons **Daniele Craighead**, el component florentí d'origen nord-americà, ells treballen sobre la base dels informadors autòctons, és a dir els avis com els que **Vicent Torrent** empenya amb la gravadora, i de la qual cosa el director de l'Institut de Musicologia, **Vicent Ros**, renegà en la taula redona que es féu durant la Trobada, perquè no s'ha comptat amb ell. Per a riure. Les músiques i els cants de Sardenya i del sud d'Itàlia interpretats per **Ritmia** han estat d'allò millor de la Trobada. Tot un encert, i una sorpresa.

Però, la nit, la tancaria el col·lectiu de músics **Mare Internum**, amb el seu projecte d'aspecte de música, dansa i mim: algunes peces molt acostades al roc, interessants per separat, difícils de lligar en conjunt, alguns efectes especials «kumbaya» lamentables... Si hi ha l'esperit crític, la història pot resultar molt bé. Ànim.

Diumenge de matí encara van haver d'actuar, sota el sol de migdia, els de la nit de pluja: **Iota Bei** i **Cànem**. Quant a **Cànem**, ja comencen a ser ben coneguts arreu del país i es tractà, doncs, d'una actuació més. **Iota Bei**, amb els seus cants melismàtics grecs, estigué correctíssima, els músics (clarinet, llaüt i santuri) genial, i l'escàs

JORDI VICENT

Tommasella Calvisi, genial.

públic que suportava la sauna de la plaça del Portal Nou entengué els ritmes particulars de la **Iota Bei** i els seus acompanyants. **Albert Garcia**, emocionat, no dissimulava gens la seua inclinació cap a la música grega. Una cloenda familiar perfecta. Músics i molts amics. Cap polític.

A hores d'ara, en versió del coordinador de la Trobada, el balanç del treball d'aquest any és ben positiu: «En fer-me càrrec de la Trobada de 1984, em vaig proposar tota una sèrie d'objectius, com el d'estendre a d'altres llocs l'experiència, anar guanyant públics de diversos àmbits musicals, arrelar la imatge de qualitat i de festa de la Trobada, presentar produccions noves i prestar suport a nous grups des de la plataforma de la Trobada...

Considere que s'han anat acomplint els objectius a poc a poc i els que encara s'han d'acomplir responen a la manca d'una infraestructura suficient —tant econòmica com humana— i a la tendència cruel dels valencians cap a l'autoodi, aspecte, aquest, que va polint-se darrerament. L'any 85 vam aconseguir de popularitzar la Trobada, fer-la bàsicament festiva i lúdica, l'any 86 hem fet la prova de la qualitat, hem presentat tres discs nous, un parell de videos, un fons de fotografies i informació retrospectiva, hem realitzat un debat sobre la recuperació i el reciclatge de la música tradicional, ens ha visitat molta gent de fora del País Valencià... Ara cal que s'interessen els de casa, els polítics de la cultura local.» □

ESCOLA GAVINA

10 anys d'escola valenciana

Centre concertat

Disposem de places escolars
en EGB i Escola infantil

Interessats, telefoneu al 157 05 94 de 9¹/₂ a 5